

Razne stvari.

Drobetine.

Umrl je v dan 22. oktobra prečastiti gospod Anton Potocnik, župnik v Št. Vidu poleg Ljubljane. Rajnki je bil velik prijatelj mladini ter je bil tudi ves čas naročnik našemu „Vrtcu.“ Kakó priljubljen in občespoštovan je bil povsod, koder so ga poznali, kazal je slovesni sprevod dné 24. oktobra, h kateremu je prišlo veliko število duhovnikov iz Ljubljane in okolice. Na tisoče ljudstva se je udeležilo sijajnega sprevoda in takó skazalo nepozabljivemu rajncemu zadnjo čast. Bodí mu zemlja lehka in v miru naj počiva!

Kratkočasnice.

* V necem kraji so zvonik popravljali. Visoko gori nad linami je bilo videti nekaj trave, katere seme je gotovo veter bil gori zanesel. Ugibali so na vse strani, kako bi travo doli spravili, ali nič pravega jim ne pade na um. „Ovbé,“ reče nek modrijan med njimi, „kaj bi si toliko glavo ubijali s tem; veste kaj? vola potegnimo gori, ta bode travo hitro popasel.“ — Ta predlog se je vsem dopadel. Hitro pripeljejo vola in ga potegnejo na zvonik. Ko ga vrhu privlečejo, začne vol, to se zna zadvljen, jezik iz gobca moliti. Spodaj stoeči to vidèc, zavpijejo: „Je užé sit, le doli ž njim!“

* Neka gospodinja pošlje dečka v gostilnico po dve pečeni raci. Deček nese raci proti domu, a tu ga sreča

drug deček, njegov dobri prijatelj in ga vpraša: „Kaj pa neseš?“ — „Nesem dve pečeni raci iz gostilnice našej gospodinji,“ — „Joj, kako dobro diši, — ti, snejva jedno!“ — „Ne smem,“ odgovori deček, „kaj bi gospodinja rekla.“ — „Ti si zvit kakor trta,“ reče prijatelj, „ti si boš užé znal pomagati.“ — In res, dečka snesta jedno raco, a drugo nese deček domov. Gospodinja vidi samo jedna raca in vpraša: „To je samo jedna raca, kje je pa druga?“ — „Nu, to je ta druga, uno sva snedla z mojim prijateljem,“ odreže se deček.

Slovstvene novice.

* Spisi Krištof Šmida. S podobami III. zvezek. Pridni Janezek in Hudobni Mihec. V Novomestu 1881. Tiskal in založil J. Krajec. 8^a. 199 str. — Takó se zove najnovejša knjižica za našo slovensko mladino, obsezoča zeló mično povest iz Krištof Šmidovih spisov, ki jo je na slovenski jezik preložil naš občespoštovan in mnogozaslužni slovenski pisatelj P. Florentin Hrovat. Mi želimo založniku gosp. Kraju najboljšega uspeha pri izdaji Krištof Šmidovih spisov in od vseh strani obilo podporo, da tem prej dobimo vsega Kr. Šmida v slovenskem prevodu. Bog!

Rešitev rebusov v 10. „Vrtcevem“ številu.

1. *Kanani; Vrhnička; Nanika.*
2. *Medvode.* — 3. *Medmorje.*
(Rešilec nismo dobili nobenega.)

 Vse óne čast. naše gg. naročnike, ki nam so naročnino za letošnje leto še zmirom na dolgu, prosimo najulgúdjnejše, da bi svojo dolžnost storili in nam bi zaostalo naročnino gotovo poslali vsaj do 20. dné meseca novembra. „Ured.“

„Vrtce“ izbaja 1. dné vsakega meseca, in stoji za vse leto 2 gl. 60 kr.; za pol leta 1 gl. 30 kr.
Napis: Uredništvo „Vrtcev,“ mestni trg, Štev. 9 v Ljubljani (Laibach).